

KÖZZÉTESZI A PEK-FAV
2025. MÁJUS
ELSEJÉN

OSZTÁLYHARCOS TUDÓSÍTÁSOK UKRAJNÁBÓL
VÁLOGATÁS AZ
ASSZAMBLEJA
ONLINE FOLYÓIRAT
CIKKEIBŐL

TARTALOM

Előszó	
Néhány szó az Asszamblejáról.....	3
Ukrajna árnyékban, avagy az ünnep- és szabadnapok hasznáról.....	4
Versenyfutás a halállal Mit kell tudnia annak, aki erdőn vagy folyón át akar átkelni Ukrajna határán.....	7
Csak a lövészárkokban hirdetnek álláshelyet? Hogyan válik Harkovban a határok lezárása nyomán teljesen szabad kizsákmányolássá a munka.....	13
Mit készít nekünk a közelgő Trump? Vagy befejezzük a háborút alulról, nem várva meg a tárgyalásokat odafent.....	19
Egy elrabolt férfi elmesélte, hogyan tudott elmenekülni egy harkovi TCK-ból, felvágva az ereit.....	28

KÖZZÉTESZI:

- Péntek Esti Kísértetjárás (PEK):
<https://www.facebook.com/pentek.esti.kisertetjaras/>
- Forr a világ (FAV):
<https://www.facebook.com/forravilag/>
<https://www.mixcloud.com/voroscsilla/>

ELŐSZÓ – NÉHÁNY SZÓ AZ ASSZAMBLEJÁRÓL

Az Asszambleja (URL: <https://assembly.org.ua/>) önmeghatározása szerint *„Harkov nem-formális újságírásának és alulról jövő kezdeményezéseinek portálja. Kis kollektívánk eredeti tartalom létrehozásán dolgozik olyan témákban, amelyeket nem világít meg kellőképpen a helyi sajtó, valamint monitorozza a közösségi médiát, hogy nyomon kövesse, töredékekből összeállítsa és operatív módon közzétegye az város különböző negyedeiben zajló eseményeket”.*

Az Asszambleja cikkeit olvasva hamar rájöhethünk, hogy nem egy közönséges helyi hírharsonáról van szó: a cikkek szemlélete és témaválasztása egyértelművé teszi, hogy a szerkesztőség mindenekelőtt a társadalmi ellentmondásokról és küzdelmekről kíván tudósítani. Munkahelyi konfliktusok, környezetpusztítás és az ellene folyó tiltakozások, majd a háború kitörése óta a lakosság önszerveződéséről és kölcsönös segítségnyújtásáról, azonkívül dezertálásról, zendülésekről, a besorozás elkerüléséről (a front mindkét oldalán) szól az írások jelentős része. És nem is csupán tudósításokról van szó: az Asszambleján megjelenő anyagok gyakran közvetlen támpontokat is nyújtanak az olvasónak a cselekvéshez.

Az Asszambleja szerkesztői anarchisták, és ebből nem csinálnak titkot. De ez nem jelenti azt, hogy az újság honlapját bekarikázott A betűkkel, anarchista teoretikusok képeivel vagy tőlük vett idézetekkel zsúfolnák tele. Vagy akár az anarchizmus mint világnézet direkt propagandájával. Az ő anarchizmusuk a lap hasábjain mindenekelőtt abban a szemléletben jut kifejeződésre, amellyel a világban zajló eseményeket figyelik és értékelik: az osztálykonfliktusok felismerésében és az állásfoglalásban a kizsákmányoltak oldalán; a hatalom és tulajdon nélküliekkel vállalt szolidaritásban, önszerveződésük és harcuk támogatásában a tőke és az állami struktúrák önkényével szemben; az internacionalizmusban, többek között a háborúzó államok mindegyikének elutasításában.

A válogatás összeállítása során arra törekedtünk, hogy felvillantsunk valamit abból, hogyan látják Ukrainát és az ukrainai háborút az ott élő anarchista mozgalmárok, valamint arra is, hogy megmutassuk az Asszambleján megjelenő cikkek panorámájának tágasságát. Utóbbi célt nem tudtuk teljesen elérni – nem került be ebbe a brosúrába például egy sem azok közül a tanulmányok közül, amelyek Harkov és más ukrainai települések radikális munkásmozgalma történetének kevésbé ismert epizódjait tárgyalják.

Csak javasolni tudjuk az olvasónak, hogy maga pótolja a hiányt. Olvassátok az Asszambleja cikkeit, amelyek lényeges problémákat tárgyalnak radikális antikapitalista nézőpontból! És amelyek ráadásul kifejezetten jó tollal és fanyar humorral vannak megírva.

A lefordított cikkek eredetileg orosz nyelvűek, a helység- és személyneveket orosz változatban tartalmazzák. Ezen a fordításban sem változtattunk.

PEK–FAV, 2025 tavasza

UKRAJNA ÁRNYÉKBAN, AVAGY AZ ÜNNEP- ÉS SZABADNAPOK HASZNÁRÓL¹

2020. április 26.

Közelednek a májusi ünnepek – olyan időszak ez, amelyben Ukrajna lakosai hagyományosan tömegével vonulnak le a telekre. A gazdaság formális szektorának a karanténintézkedések okozta leállása újult erővel indítja be a mezőgazdasági archaizálódás folyamatát, amely a zord 90-es években egyszer már lehetővé tette a mindennapos túlélést ukránok milliói számára. Ezért az alábbi bejegyzés, amely még 2017 végén íródott, különös aktualitásra tesz szert ezekben a napokban.

* * *

Amikor Ukrajna évtizedenként egyszer elvergődik a maga újabb Majdanjához, és hatalomra segíti a soron következő régi-új „reformereket”, a különösen felvilágosult liberálisok nem mulasztják el, hogy nyilvánosan emlékeztessenek rá: késedelem nélkül csökkenteni kell az országban érvényben lévő ünnepnapok számát. Merthogy túl sokat pihenünk. Nem szeretünk dolgozni, lustálkodunk. És ebből ered minden bajunk. Pedig úgy kellene viselkednünk, ahogyan Európában teszik, ahol mindenki sokat dolgozik. A nép szófogadóan bólogat, és – Bandi, az orwelli ló módjára – fogadkozik, hogy még többet fog dolgozni.

Holott valójában éppen a szabad- és ünnepnapokon gürcölnek az ukránok úgy, ahogyan a mi demokratáink álmukban sem gondolnák. Bármely kínai megirigyelné!

Ha a hivatalos statisztikát nézzük, az ukránok 3/4-ének már rég éhen kellett volna halnia. Csakugyan: meg tudnak vajon élni a nyugdíjasok havi 1400 hrivnyából? És nálunk 9 millió van belőlük! Hiszen ez irreális, ez maximum egy hétre elég, és ennyire is csak abban az esetben, ha az ember nem fizet rezsit!

Vagy el tud-e tartani egy gyerekes családot egy 4-5 ezer hrivnyát kereső férfi?! Pedig ilyenből nálunk további 10 millió van. Méltó fizetést minálunk a lakosságnak legfeljebb 5 százaléka kap.

Miért nem halnak meg hát az ukránok? Miért nem harapják át a hatalom torkát? Miért nem vonult senki az utcára az elmúlt napokban, a Majdan negyedik évfordulóján?!

A magyarázat abban rejlik, hogy az országban irdatlan pénz- és természetbeli árnyékforgalom működik, amelyben a lakosságnak legalább a 3/4-e részt vesz, és ez teszi lehetővé az embereknek a túlélést egy olyan elb...szott államban, mint a miénk.

1 <https://assembly.org.ua/ukraina-v-teni-ili-o-polze-prazdnikov-i-vyhodnyh/>

Az ukránok a családi ill. klánrendszernek köszönhetően élnek túl. Az emberek rokoni klánokban élnek. Anya, apa, gyerekek, nagyszülők, menyek, vők, azok rokonai és így tovább. Az efféle kis klánokon belül mindig akadnak háztáji gazdaságok, autók, műhelyek, gépek, dácsák, veteményesek, amelyeken szüntelenül ég a munka. Az emberek megosztják egymással a közös munkaerőt és anyagi-pénzügyi erőforrásokat, ellátják magukat élelmiszerrel, állatokat tartanak, ezt-azt rendbe hoznak, eladnak, kisebb szolgáltatásokat végeznek és így tovább. A klán valamely tagja idénymunkára külföldre utazik, ő biztosítja a szükséges valutatartalékot.

A bérért végzett a munka az ukrán számára a munkának csupán egy része. És messze nem a legfőbb része. Mert hát ki fog komolyan dolgozni 4 ezerért?! Ez csak arra szolgál, hogy legyen állományban, vagy hogy ellopja, amit rossz helyre tettek. A fő a saját klánon belül végzett munka. A nő elücsörög a hivatalban, lehúzza a munkaidőt, aztán nyomás a dácsára. Ott kezdődik csak az igazi munka! Ott mutatja meg magát a valódi kezdeményezőkézség és leleményesség. Akkor a pénzek forognak ott, amelyek összevethetők az állami költségvetéssel.

Miért nem volt és nincs ma sem eredménye nálunk a korrupció elleni harcnak? Arról van szó, hogy a legkülönbébb költségvetési szintekről ellopott pénzek 70-80 százaléka valamilyen módon ebbe az árnyékforgalomba tér vissza. Hiszen a hivatalnokok által ellopott pénz nem hever ballasztként! Ezért a pénzért pontosan ezek a kis családi klánok építenek, javítanak, renoválnak és adnak el élelmiszert nekik. A pénzt azonmód felhasználják. Azaz a hivatalnok ellopja a pénzt a költségvetésből, és az árnyékforgalomba bocsátja azt. Ő, a hivatalnok, fontos társadalmi funkciót lát el az államnak azon típusában, amelyet létrehoztak. És nem ő hozta azt létre. Már 300-400 éve létrehozták. Lehet, hogy még annál is régebben. Ezért nálunk a korrupció elleni harc – harc a saját nép ellen, emiatt pedig kilátástalan, bármennyi NABU-t, NAPK-t, SZAP-ot² és hasonlót hozzanak is létre.

Az ukránok annak köszönhetően nem hálnak meg és élnek túl, hogy létrehozták a gazdaság alternatív típusát. Ez pusztán védekezési reakció államunkkal szemben.

Miért döntötte meg a nép Janukovicsot? Természetesen nem a demokrácia iránti vágy miatt, mert a mi népünknek erről nincs elképzelése. Az ok abban áll, hogy Azarov és társai pontosan annak az alternatív árnyékgazdaságnak akartak a farkára lépni, amelynek a nép a túlélését köszönhette. És ezért az ukránok egészen bizonyosan készek átharapni bárki torkát.

Hiszen először az adó-Majdanra került sor. A butuska Janukovics és Azarov nem ismerték fel a növekvő fenyegetést. Másfél évvel később elsöpörték őket teljesen, válogatás nélkül mindenkit. Éppenséggel a kistőke volt az – nem pedig

2 Korrupcióellenes állami szervek Ukrajnában.

az oligarchák és a CIA –, amely a Majdan egész infrastruktúráját finanszírozta. Az oligarchák, akiket Janukovics megszorongatott, csupán ügyesen kihasználták e réteg elégedetlenségét. Úgy ábrázolták ezt, mint az emberek jogos dühét a donyeckiek korrupciója ellen. Mostanra ezt az álláspontot kanonizálták mind Nyugaton, mind az országon belül. Így születnek a mítoszok, amelyeket majd az iskolákban fognak tanítani.

Emlékezhetünk rá, hogy Azarov állandóan hangoztatta elégedetlenségét a hosszú karácsonyi és májusi ünnepek miatt. Merthogy többet kellene dolgozni, valamiféle számokat is mutatott. Az öreg nem fogta fel, hogy az ukránok éppen a munkától szabad idejükben élnek túl, a munkaszüneti és ünnepnapokon. Amiért aztán meg is fizetett, bár számára személyesen sokkal rosszabbul is alakulhattak volna a dolgok, mint hogy nyugodalmasan tölti el öregkorát Oroszországban.

Kucsma viszont okosabb volt. Ő volt az, aki elsőként kezdte növelni az ünnepnapok számát, mint egyfajta szociális kenőpénzt az állami önkényért és ostobaságért cserébe. Ügyes fiú! Jobban értette az életet. És a jelenlegi hatalom sem fukarkodik az új szabad- és ünnepnapokkal. Helyesen teszik, megtanulták a leckét. Vagyis sokáig lesznek még hatalmon.

Forrás: https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=1756363838006720&id=100008993618796

A naturálgazdálkodás lényege: „Termelj növényt – zsugorítsd a kapitalizmust”

VERSENYFUTÁS A HALÁLLAL MIT KELL TUDNIA ANNAK, AKI ERDŐN VAGY FOLYÓN ÁT AKAR ÁTKELNI UKRAJNA HATÁRÁN¹

2024. május 1.

[Emlékezz a múltra! 1886. május 1. Küzdj a jogaidért!] A posztszovjet mocsár valamely városában, úgy 10 évvel ezelőtt. Kevesen képzeltek akkor, hogy az állam barmok helyett majd őket fogja a mészárszékre hajtani. Május elseje történelmi gyökereivel kapcsolatban javasoljuk elolvasni egy másik, már nem létező kollektíva eleven és zamatos írását.² Az akasztófán meghalt Adolph Fischer ott idézett szavai mintha csak a mai Ukrajnáról szólnának: „Hosszú és kegyetlen háborúra volt szükség ahhoz, hogy felszámoljuk a rabszolgaságot ebben az országban... Úgy vélem, hogy azok, akik azt hiszik, a mai rabszolgatartók – a tőkések – önkéntesen, erő alkalmazása nélkül lemondanak előjogaikról és felszabadítják berrabszolgáikat, azok, akik efféle csodában bíznak, nem jó gondolkodók...”

A kollektív Uhillesz, Tiszeusz fia³ – 2024 tavaszán valószínűleg ő az ukrán információs tér főhőse. Ma május elseje van, ami a kivégzett chicagói anarchis-

1 <https://assembly.org.ua/naperegonki-so-smertyu-patruli-i-reshetki-ne-ostanavlivayit-stremlenie-ukraintsev-k-svobode-interview/>

2 <https://web.archive.org/web/20110102052353/http://www.makhno.ru/forum/showthread.php?t=947>

3 Szójáték. Az Achillesből lett Uhillesz a katonai szolgálat elől kitérő/megszököő személyre (ukránul „uhiljant”), a Thészeusz helyett álló Tiszeusz pedig a Tisza folyóra utal.

ta munkások emléknapja, akiknek közvetlen követelése a munkanap 8 órára való csökkentése volt. Manapság a szociális anarchizmus (amelynek ukrainai online-tribünjén jelenleg tartózkodsz) az egyedüli olyan nemzetközi mozgalom, amely azért lép fel, hogy semmiféle hatalom ne dönthesse el az ukrán dolgozók helyett, hol éljenek és hogyan haljanak meg. Hiszen azok, akik dollármilliókat visznek ki Ukrajnából, nem úsznak át a Tiszán – ez azoknak az osztályrésze, akik nem óhajtják előbbiekért odaadni azt, ami a legdrágább.

Mindez különösen érvényes Harkovra, ahol a kritikus jelentőségű energia-infrastruktúrát már egy hónappal ezelőtt szinte teljesen elpusztították Oroszország katonai csapásai. Ezért ma interjút közlünk a „Pobeg”⁴ [„Szökés”] nyilvános Telegram-csatorna képviselőjével az ingyenes kölcsönös segítségnyújtásról ebben a nehéz és veszélyes ügyben, folytatva a részletes vasárnapi körképet⁵. Beszélgetőtársunk önmagáról nem sokat árul el: egyszerűen úgy mutatkozik be, mint „az adminok egyike, egyúttal határátlépő”, kérésére fényképet sem közlünk róla. Hogy az általa elmondottakat tekintetbe véve érdemes-e útnak indulni, ezt gondoljátok végig magatok, a mi dolgunk csak az információközlés.

* * *

— A legelső és legfontosabb: mindaz, amit most elmondok, kitaláció és fantáziálás. A valósághoz semmi köze nincs.

A csoport több mint másfél éve létezik. Azok után alakult meg, hogy a fő adminok egyike átlépte a határt. Létrehozásának célja az volt, hogy kitöltse a főadmin szabadidejét, azaz a pusztá szórakoztatás. De végül kinőtt belőle valami több.

Elég egyszerűen működik. A turisták, és nem csak ők, megosztják tapasztalataikat – bizonyos fajta részletek elhagyásával – a többiekkel, akik szintén turizmussal kívánnak foglalkozni. Van egyfelől egy írásos szövegformátumunk, amely néhány, a túra különféle aspektusait érintő ágra oszlik, másfelől van hangos chat is. Azonkívül van még egy Youtube-csatorna, ahol a turisták interjúkat adnak. Kidolgozott bázis van az utazások lényegi mozzanatairól.

Egyből megmondom: a csoport alapvető célja, hogy segítsen az emberek életének megőrzésében extrém feltételek között. Hogy felkészítse az embereket azokra az extrém feltételekre, amelyek közé kerülhetnek.

— És ha jól értjük, az extrém körülmények közötti utazásban való efféle jártasság különösen hasznos akkor, ha folyókon és hegyeken kelünk át... Mostanában sok szó esik arról, hogy a meleg évszak beköszöntével jelentősen felduzzad a gombászok áradata. Ti látjátok-e személyesen előbbiek számának növekedését

⁴ https://t.me/pobeg_ua

⁵ <https://assembly.org.ua/solnyshko-greet-tisa-tepleet-vyezd-muzhch-iz-ukrainy-i-usilenie-otlova-lyudey/>

azok után, hogy április 11-én elfogadták a totális mozgósításról szóló törvényt, és igaz-e az, hogy a zöldben ez könnyebben megy?

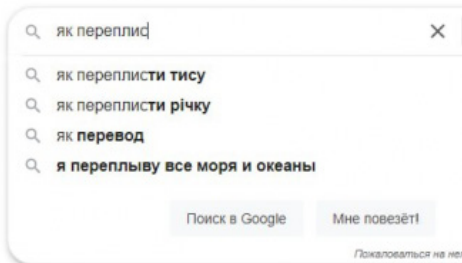
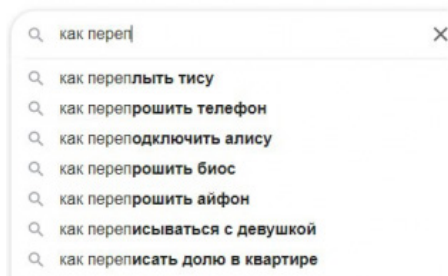
— Igen. Ez a jártasság segít sokak életének megmentésében, az emberek felkészítésében azokra a veszedelemekre, amelyeket még csak nem is gyanítanak.

Igen, jelentősen megugrott az emberáradat az elmúlt hónap során. Nagyon sok új ember szól hozzá mind az írásos szövegformátumban, mint a hangos chatben.

A zöldben bizonyos tekintetben könnyebb az utazás. Magasabb a hőmérséklet, kevésbé nedves a talaj és még sok egyéb. De vannak komoly hátrányok is. Mondjuk így: minél nehezebb neked, annál nehezebb bizonyos más személyeknek is – ez mindkét oldalon működik.

Egy harkovi lakos 6 napon át bolyongott hátizsákkal a hófödte Kárpátokban, mielőtt az emberhalászok hálójába került az Ivano-Frankovszki körzetben. Utóbbiak sajtószolgálatja három héttel ezelőtt az alábbiakat közölte: „A férfi beismerte, hogy az Európai Unió egyik országába akart törvénytelenül eljutni, azt azonban nem mérte fel, hogy az utazás ennyire veszélyes lesz. Gyalogosan tett meg 50-70 kilométernyi távolságot, öt éjjelen át a szabad ég alatt aludt egy hálózsákban, többször is hallott farkasokat, vaddisznókat és szarvasokat, egyik nap pedig kárpáti hiúzzal találkozott a tisztáson.” Arról nem számolnak be, hogy hálás-e az illető ezért a „megmentésért” az őt letartóztatóknak.

„Hogyan ússzuk át a Tiszát” – április közepén ez nagyon népszerű keresési kérdés lett Ukrajnában. Méghozzá mindkét nyelven.

— Hogyan épül fel a projektetek belső struktúrája? Lehetővé teszi-e a tapasztalatcserét a sikeres túrákról, vagy a sikert elérők egyből otthagyják a chatet, és megpróbálják elfeledni korábbi életüket mint egy lidérces álmot?

— A struktúra egyszerű. Vannak az adminok, akik felügyelik magát a Telegram-csatornát. Odafigyelnek a rendre, a csoport szabályainak betartására és hasonlókra. Van egy admin, aki az átjutottak meginterjúvolásával és a Youtube-csatornával foglalkozik. Van egy admin, aki az „Uhiljant FM” hangalapú platformot felügyeli.

Természetesen igyekszünk a lehető legnagyobb erőfeszítést tenni annak érdekében, hogy a kijutottak megosszák tapasztalataikat, benyomásaikat és a további információkat életútjukkal kapcsolatban, szintúgy hang vagy begépett szöveg formájában, persze bizonyos körülményekkel.

Vannak, akik a kijutás után otthagyják a projektet, és vannak olyanok is, akik maradnak, és továbbra is megosztják információikat. Vannak olyanok, mint én, akik részt vesznek a projekt moderálásában és továbbfejlesztésében. Minden ember más.

— Melyek a legelterjedtebb hibák, amelyekre a beszámolókat általánosításának alapján rá tudtok mutatni? Hogyan lehet ezeket elkerülni, amikor az ember indulásra készül?

— A hibák az erő és a lehetőségek túlbecsülésében vagy helytelen felbecsülésében rejlenek.

A problémák gyakran nem a hibákból erednek. A problémák amiatt lépnek fel, mert hiányzik az ilyen vagy amolyan természetű információ. Vannak olyan

dolgok, amelyekre egész egyszerűen nem lehet felkészülni, mert nincs teljes kép a történések egészéről.

A hibák elkerülésének legjobb módja az, ha összegyűjtjük a maximális információ mennyiséget, és lélekben felkészülünk az események különféle lehetséges alakulására. Ez a legtöbb, amit megtehetünk.

De a mi ügyünkben a lényegi kritérium, bárhogy hangozzék is ez, a siker. Erre kell alapozni számos aspektust tekintve.

— Az információt úgy értitek, hogy az átkelés konkrét helyéről? Vagy vannak bizonyos egyetemes mozzanatok, amelyeket fontos minden helyzetben felidézni?

— Egészében. A helyzet napról napra változik. Egyre több akadály jelenik meg ellenőrzőpontok, a vasútállomásokon fogadók és számos egyéb képében.

— És sok olyan gombász lett, akit útközben feltartóztattak? Vagy az ilyen szerencsétleneknek még arra sincs lehetőségük, hogy elmeséljék ezt a chatben?

— Sajnos nincs erről statisztikánk. Nyissátok meg az adminisztratív jogsértésekkel kapcsolatos bírósági ítéletek nyilvántartását, és meglátjátok.

— Mit javasoltok, mit vigyen az ember magával az útra a gombaszedő kosárkán kívül? Igaz-e az, hogy a telefont kikapcsolva kell tartani?

— A legfontosabb, amit magunkkal kell vinni, az az agy és a leleményesség. E két összetevő nélkül a sikeres túra esélye jelentősen csökken. Ami a telefont illeti, ez mítosz. Elég, ha repülőgép-üzemmódban van.

— És mennyire részletesen kell előzetesen felderíteni a környék kiválasztott szegletét? A Google-térkép elegendő?

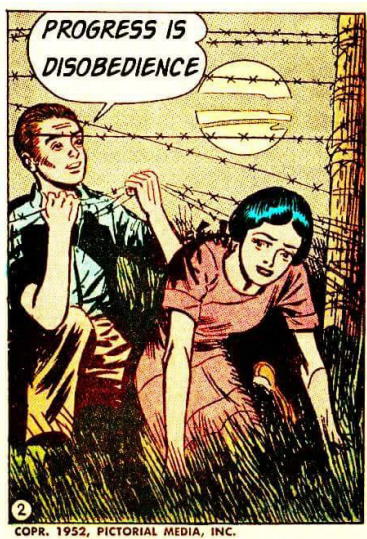
— Az ideális eset az, ha az ember ismer minden bokrot. De a valóságban ilyen nincs. Személyes tapasztalatom alapján elég a Google-térkép is.

— A csoportokban működik egy olyan alap, amellyel a résztvevőket támogatjátok. Mikor indult ez el, és pontosan milyen szükségletekre költitek a pénzt?

— Nem túl régen indult, mindössze fél hónappal ezelőtt. Az emberek különböző helyzetekbe kerülnek. Van, akinek jegyre nem telik, másnak bizonyos felszerelésre. Az alapot extrém helyzetekre hoztuk létre, amikor itt és most kell reagálni.

— A segítséget kapóknak később vissza kell adniuk az összeget, avagy ez vissza nem térítendő alapon működik?

— Nem kell visszatéríteni. De nem olyan könnyű segítséget kapni. Több lépcsős ellenőrzésen kell átesni, megerősítendő, hogy az illetőnek valóban szüksége van segítségre.

„Haladás = engedetlenség”

— Mit javasoltok arra az esetre, ha gombászás közben feltartóztatnak a határőrök?

— Ha túra közben tartóztatnak fel, akkor igazából már semmi sem segít. Minden sztori el van koptatva, és gyakorlatilag lehetetlen bármi újat kitalálni.

A legjobb egyáltalán nem találkozni velük.

— És az utolsó kérdés: A dolgozók nemzetközi szolidaritásának napján beszélgetünk, amelyet a munkásmozgalom kivégzett chicagói résztvevőinek emlékére alapítottak. Nagyon jelképesnek tűnik, hogy ők valamennyien anarchisták voltak és (Albert Parsons kivételével) bevándorlók az USA-ban. Mit kívántok az embereknek Harkovban és az olvasóközönségünknek általában?

— Hogy óvjátok az életeteket, mert abból csak egy van. Sose adjátok fel, küzdjete a végsőkig azért, amiben hisztek, legyen bármilyen nehéz és rossz is a helyzet.

A világ definíció szerint nem igazságos, már a születésetek előtt sem volt az, és amikor belekerültök ebbe a nagy igazságtalanságba, egy dologra emlékezzetek: saját magatokon kívül soha senki nem fog kihúzni benneteket ebből a sz...rból.

CSAK A LÖVÉSZÁRKOKBAN HIRDETNEK ÁLLÁSHELYET? HOGYAN VÁLIK HARKOVBAN A HATÁROK LEZÁRÁSA NYOMÁN TELJESEN SZABAD KIZSÁKMÁNYOLÁSSÁ A MUNKA¹

2024. szeptember 8.

[A kapitalizmus célja mindig ugyanaz: kizsákmányolás, elnyomás, háború. Hogy a dolgozó tömegek nyomora és pusztulása a maximális profitot hozza neki!] A hétköznapi élet kegyetlen valósága. Akár 1914-ben, akár 2024-ben... I. M. Szemjonov rajza, 1953. A harkovi körzeti foglalkoztatási központ adatai szerint egy évvel ezelőtt a körzetben 8 ezer betöltetlen álláshely volt, idén nyáron viszont már 12.300. „Jelenleg a munkaadók által a foglalkoztatási hivatalnak bejelentett betöltetlen álláshelyek száma a 2023-as évvel összehasonlítva másfélszeresére nőtt. Korábban állásokból volt hiány, most viszont káderhiány van” – jelentette ki a központ igazgatója, Alekszandr Kotukov egy július 26-i tévéadásban. Különösen nagy az építőipari dolgozók, sofőrök, lakatosok, villanyszerelők, közműipari dolgozók iránti kereslet.

¹ <https://assembly.org.ua/kak-zakrytye-graniczy-delayut-rabotu-pochti-besplatnoj-ekspluataczij-v-pomosch-soiskatelyam/>

A mozgósítás, az emigráció és pusztán a férfiak vonakodása attól, hogy a kelle-ténél többször menjenek el otthonról – a mindezek miatt fellépő munkaerőhiány oda vezet, hogy a vállalatok egy része emeli a béreket, hogy legalább valakit munkára csalogassak. Egyebek mellett az Ukrajnában az őszi-téli időszakban várható (átlagosan 20-30%-os) élelmiszerár-emelkedést az agrárszektorban és az élelmiszeriparban fizetett bérek növekedésével hozzák összefüggésbe az áramkimaradások és az adóemelések mellett. Ugyanakkor a harkovi körzeti foglalkoztatási központ hirdetésményeinek többségében 12-15 ezer hrvnyás havi fizetéseket ajánlanak, ami jóval alacsonyabb az országos átlagnál.

Szeptember 1-én a szaltovkai² kerületi chatben igyekeztek lehűteni a kedélye-
ket: „*Bőven van munka, csak lehet, hogy nem tartjátok méltónak magatokhoz?... a Malisev-gyár egy csomó embert keres, az ATB-ben... bármelyik bevásárlóközpont-
ban, a boltok 10 százalékában ki van írva, hogy munkatársat keresnek... A »Rabota Harkov« 3200 betöltetlen álláshelyet hirdet, az »OLX – munka Harkovban« több mint 1000 hirdetést közöl.*” Amint az egyik hozzászóló válaszolta: „*Némelyik ál-
láshirdetés már a háború előtt is kint volt, akármennyit is ismételtetik, hogy 3200
üres álláshely van, ezek közül 1500 telefonos átverés, egy további részük prosti-
tuáltakat és drogterjesztőket keres, 500 döglött, évek óta fent van, és mi marad a
városnak?*” Egy másik hozzászóló megerősíti ezt: „*53 éves nő vagyok, valahogy
nem sok álláshely van. Igen, van egy lényeges mozzanat: az ipari zónába nyilván-
való okokból nem megyek dolgozni, ott jóval nagyobb esély van rá, hogy valami
becsapódik. Akárhány álláshirdetést néztem meg, elvértve akadt köztük egypár
megfelelő. Ami építkezéssel kapcsolatos (építőmérnök vagyok hosszú munkata-
pasztalattal építkezéseken), vagy valamilyen adminisztrációs munka. Az eladói
munka az utolsó lesz, amit választok, esküszöm.*” A Malisev-gyárban uralkodó
fegyházi munkakörülményekről internetes lapunk korábban már beszámolt.³

Egy másik jellegzetes eset az elektromos autótöltőket gyártó Eva Chargers
cég. „*Az Eva Chargers nem fizette ki munkatársai háromhavi bérét. A dolgozók 90
százaléka felmondott. Most tömegével vesznek fel új embereket, akik ugyanilyen
helyzetbe fognak kerülni. Mit ellenőrzött vajon a rabota.ua portál? A kérdés persze
költői :) azt, hogy fizetnek-e minden egyes meghirdetett álláshelyért*” – írta még
nyár elején a vnutri.org oldalon egy Makszim nevű felhasználó.

Hogy miért vesz fel embereket az ATB, az szintén könnyen kideríthető az ér-
tékeléseket közlő honlapokon: „*Ez a munka azoknak felel meg, akiknek végképp
nincs hová menniük, vagy pedig nem törődnek saját egészségükkel. Az elvárások
teljesen irreálisak. Ülzs a kasszában – miért nincs szétpakolva a csarnokban az
áru? Mész szétpakolni – ülj be a kasszába. És ez megy vég nélkül. Vékonyka lá-
nyok 20 kilós bálákat kénytelenek cipelni, mert az árumozgatók örökösen mással
vannak elfoglalva. És ami a hab a tortán: ha felmondasz, akkor csak a hivatalosan*
2 Harkovi városrész.

3 <https://assembly.org.ua/chernyj-spisok-rabotodatelej-harkova-hit-parad-otzyvov-za-nachalo-2023-g/>

megállapított bért kapod meg, 8500 hrivnyát. Úgyhogy aki úgy dönt, hogy felmond, az csak a teljes munkabér kifizetése után tegye meg ezt.” Egy másik közismert áruházlánc, az Attika szintén személyzetet keres: „Egy hónapot sem dolgoztam végig. A dolgozókhoz és általában az emberekhez való ilyen – már elnézést – ribanc hozzáállással életemben először találkoztam. Minden nagyon rózsásan van lefestve: előrelépési lehetőség, az otthonhoz közeli munkahely. Totális kamu. Minden nap áru, csúszások, egy csomó érthetetlen feladat, tájékoztatás, és emellett kell még kereskedned. És mindez akkor, ha szerencséd van a felügyelővel, és nem húz le 500 hrivnyára amiatt, hogy szegénykének egy órát kellett várnia, míg elhozod a kulcsokat. Nem elég, hogy az országban háború dúl, Harkov pedig, amelyet lőnek, nagyon is érzi ezt, még arra sincs jogod, hogy lemenj az óvóhelyre!!!! Te itt egy rabszolga vagy nyomorúságos bérrel és ok nélkül kiszabott bírságokkal. Viszont a személyzet felvételével foglalkozó osztály vígan él. Nekik csupa ingyencfalat jut. A többiek meg pirulákat kapnak, mert valaki így kívánta. A lehető legalacsonyabb bér. Ennél kevesebb már nem is lehetne. Az önzés nyomort szül. Ha itt dolgozol, az annyit tesz, hogy nem tiszteled saját magadat. Nagy ívben kerüljétek el ezt a bagázst” – figyelmeztet a korábban itt dolgozó Marija.

[A bal oldali képernyőfotón a keresőkifejezés: „átlagbér Ukrajnában”. A találat szerint ez 21.500 hrivnya. A jobb oldali képernyőfotón: „Harkovban az átlagbér nagyjából havi 5000 hrivnya (eladó-konzultáns pozíció) és havi 169.999 hrivnya (eladási menedzser pozíció) között változik. Az átlagbér havi 8200 hrivnya.”] A várakozások és a valóság. Mellesleg az eladási menedzser fizetéséből bizonyára kimaradt egy tizedesvessző. Mindkét képernyőfotó ma készült.

 fedo_good 6 год
Уже не вернёмся. Мужа сократили, не мог найти работу в Украине 15 месяцев, собеседов было кот наплакал. Сейчас брат с марта ищет работу и глухо. Это все речь об ит. Высокие налоги с лихвой компенсируются спокойствием и отсутствием риска быть отловленным на улице. Очень надеемся продать нажитое майно в Харькове и иметь на первый взнос

👍 9 💬 1 ↻ 🚩

 Показати відповіді

 grimavatar 8 год
Айтишники в Європі мабуть не знають, що повертатись вже нема куди. Країна є, але все змінилось. 5+ годин тривоги майже щочоці, інколи ракетні обстріли, світло вдень 3 години через 6. Багато знайомих потрібних спеціалістів виїхали (лікарі, наприклад). Держава постійно погіршує умови. Весь час!

👍 30 💬 2 ↻ 🚩

 Показати відповіді

 kabanera 8 год
Hi, в Україні АЙТі вже мертве, нажаль :-(

 Alexander Vinnik · 3rd+
Front-end Developer | React | A...
[+ Follow](#)

На LinkedIn досить багато постів про сексизм та ейджизм. Проте є і нові тренди. Ось ловіть. Нещодавно декілька моїх знайомих стикнулися з новим видом дискримінації при пошуках роботи. Мені стало цікаво і запитав ще людей. І так воно і є. Це дискримінація за регіоном проживання. Компанії не хочуть наймати співробітників з Дніпра, Харкова, Запоріжжя. Із гігантів ІТ індустрії на цьому спалився SoftServe (звісно не відстають і інші компанії). Доки в нас будуть ділитися людей на перший та другий сорт? Хто несе відповідальність за розкол суспільства? Хочу почути вашу думку. Чи стикалися ви з таким особисто?

P.S. А Дніпро, насправді, мені подобається, чудове місто.

 177

124 Comments · 10 Reposts

2022 telén⁴ az IT-szektorban dolgozók számát tekintve Harkov még az első három között volt Kijevvel és Lvovval együtt. Mára viszont bármely itteni villamos állományt szinte porig rombolhatnak. Ilyen körülmények között stabilan dolgozni éppoly nehéz, mint a Telemaratont⁵ nézni. A bal oldali képernyőkép kicsivel több, mint egy hete készült, a jobb oldali pedig július 31-én.

Ugyanez várhat azokra, akik online kívánnak dolgozni a kereskedelmi szférában. Itt van például a harkovi „Ocean Trade” kft., amely fémmegmunkáláshoz árusít szerszámokat és gépi berendezéseket: „Professzionális családok. Andrej Mazur igazgató egy, a vállalatától független jogi személlyel tandemben tevékenykedik. Közzétesz egy álláshirdetést eladási menedzseri pozícióra online munkavégzéssel, ezután Igor, a cinkosa, megbeszél egy találkozót egy hirdetőoszlopnál, és mindenféle mesékkel tömi a jelentkező fejét: tömegével befutó megrendelések, betanítás, bejelentett munkavégzés stb. Ezután a mondottakból semmi sem történik meg, a naiv jelentkezőt online hozzákapcsolják a »hideg adatbázishoz«⁶ nyomorúságos

4 A szerzők feltehetően a háborút megelőző időszakra, 2021-22 telére utalnak.

5 A háború kezdete óta megszakítás nélkül sugárzott tévéadás Ukrajnában, amely a hadi eseményekről tudósít és háborús propagandát folytat.

6 Olyan potenciális ügyfelek adatbázisa, akik még sosem adtak le megrendelést.

fizetésért, amiből még a rezsi sem jön ki, és teljesen elszigetelik a befutó megrendelésektől. A bejövő vonalhoz, amelyen a kliensek a honlapon közölt adatok (telefon, email, üzenetküldő alkalmazások) alapján felveszik a kapcsolatot, NINCS hozzáférése, az általad eladott áruk átadásához és egyebekhez szintúgy NINCS. Semmiféle betanítás NINCS. A munkaviszony hivatalos bejelentése – NINCS! Rejtve tartanak előled MINDENT, beleértve az igazgató telefonszámát is. És ha mégis megtudod azt, mert át akarod beszélni vele azt a működési sémát, amelyet ez a bűnszövetkezet felépített, akkor még aznap kirúgnak és adósok maradnak egyhavi fizetéssel, a telefont pedig nem fogják többé felvenni. Maga az igazgató Harkovból átköltözött Munkácsra, ott rejtőzködik a háború előtt” – osztja meg tapasztalatait Oleg nevű egyik kárvallottjuk. Vagy ott a Kontrakt-Nyedvizsimoszty [ingatlanközvetítő] vállalat, szintén Harkovban: „Ha valaki szeretne ingyenmunkát végezni – welcome! Hülyéket keresnek, akik saját kontójukra fogják promózni az objektumokat, saját zsebből fizetik a reklámot. Marketingosztályuk nincs, reklámozni nem akarnak, hogy népszerűsítsék a honlapjaikat, ehelyett úgy döntöttek, hogy a munkanélküliek özöne révén pörgetik fel a cégüket. És még neked kell a telefonodra telepíteni a CRM-et⁷, hogy ellenőrizni tudjanak téged, céges telefonról természetesen szó sem lehet. Szintén a saját kontóra kell utazgatnod. De ha találsz egy ügyfelet, akkor a cégnek át kell adnod a jussát. Mégis miért?? Szociális csomag, álláshely-bejelentés persze nincs!! Az ügyfeleket primitív módon az OLX-en⁸ keresik, és ha úgy vélik, hogy legalább valahogy ellenőrzik őket – hagyjatok fel az illúziókkal! Ne pazaroljátok hiába a drága időtöket!!” – írja korábbi munkatársuk, Tatjana.

A hadkötelesek közül azok, akik nem lépnek ki a házukból és nem dolgoznak otthonról a külföldi megrendelőknek, egyebek mellett úgy keresnek pénzt, hogy önállóan árusítanak mindenféle kacatot az interneten. Hogy útközben össze ne szedjék őket [besorozási célból], nőket csábítanak arra a feladatra, hogy elvigyék az árut a postára vagy a csomagautomatához.

És végül egy változat az extrém sportok kedvelői számára. Augusztus 31-én a körzeti rendőrség nyomozási igazgatóságának főnöke, Szergej Bolvinov bejelentette, hogy őrizetbe vettek egy harkovi munkanélkülit, aki a nyár folyamán Alekszejvka-ban és Harkov központjában vagy 20 autót rabolt ki, amelyek önkéntesekhez és katonákhoz tartoztak. Éjjel elrejtőzött a bokrok között, csúzlival kilötte a szélvédőket, és elvitt mindent, amit talált. A bejelentést megelőző napon állítólag azután tartóztatták le, hogy elkövette újabb lopását, a lopott holmi a hátizsákjában volt. „Immár őrizetben van, de hallgat: azt mondja, hogy egyszerűen csak találta az összes holmit, ami nála volt. Kiderült, hogy korábban elkapták már egyszer hasonló bűncselekmények miatt, azt az ügyet a bíróság vizsgálja.” Ha a gyanúsított a zsákmány egy részét átadta volna a terepszín ruhás hentesek által elrablottak családjainak, akkor valódi Robin Hoodnak nevezhetnénk. Ugyanebből a műfajból felidézhetjük a kizsákmányolással szembeni egyé-

7 Ügyfélkapcsolat-kezelő rendszer.

8 Online piactér.

ni ellenállásnak azt a kísérletét, amelyet egy futárszolgálatnál dolgozó harkovi diszpécser⁹ hajtott végre.⁹

Az idősebb emberek mesélik, hogy amikor kb. 20 évvel ezelőtt Juscsenko Harkovba látogatott, sajtótájékoztatót tartott a 75-ös számú gyárban, ahol egy helyi újságíró¹⁰ megkérdezte tőle, mit gondol a város jövőjéről. A méhés¹⁰ sokak megrökönyödésére azt válaszolta, hogy Harkov egy határ közeli város lesz nagyjából 500 ezres lakossággal. Lehet, hogy „front közelire” gondolt? Akkor minden stimmel. Ha nem tör ki az egyetemes társadalmi forradalom, amely elsöpri a nemzetek és államok határait (ahogyan ez egyszer már előfordult az első főváros¹¹ történetében), hanem minden a régi módon folytatódik, akkor a határok megnyitása után itt tényleg csak pár százezernyi különösen megtörhetetlen PTSD-s és nyugdíjas marad. Akik kénytelenek lesznek valamilyen rejtélyes módon egymás között szaporodni, nagy erővel küzdve le az evolúció összes törvényét.

De amíg van kit a megtörhetetlenség mikrobuszaiba tuszkolni¹², addig Harkov él és működik!

9 <https://assembly.org.ua/harkovskoj-rabotnicze-grozit-tyuremnyj-srok-za-to-chto-besplatno-kormila-lyudej/>

10 V. Juscsenko ex-államelnök méhészkedéssel is foglalkozik.

11 Gyakran így emlegetik Harkovot, amely 1934-ig az ukrán szovjetköztársaság fővárosa volt.

12 Utalás a háborús propagandára, illetve a hadköteles korú férfiak utcai begyűjtésére, és elszállításukra a hadállományfeltöltési központokba. Lásd pl. jelen kiadványban az „Egy elrabolt férfi elmesélte, hogyan tudott elmenekülni egy harkovi TCK-ból, felvágva az ereit” c. írást.

MIT KÉSZÍT NEKÜNK A KÖZELGŐ TRUMP? VAGY BEFEJEZZÜK A HÁBORÚT ALULRÓL, NEM VÁRVA MEG A TÁRGYALÁSOKAT ODAFENT¹

2024. november 16.

Olaszországban november 4-én ünneplik „a nemzeti egység és a fegyveres erők napját” annak emlékére, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia e napon kapitulált az első világháborúban. Milánóban viszont legalább 80 ember ment ki az ukrán konzulátus elé, hogy így ünnepelje meg „a dezertőr napját”. A fotót a mi hatásunkra ez év őszén létrehozott „Vad mezők” forradalmi anarchista blogtól küldték nekünk. Az akcióról közzölt nyilatkozatuk elérhető oroszul és ukránul.² Amint ott leírják, a röplapok és mikrofonba mondott beszédek felkeltették a papírjaik intézése céljából érkező emberek érdeklődését.

1 <https://assembly.org.ua/chto-trump-gryaduschij-nam-gotovit-raspad-armii-i-fronta-miting-v-italii/>

2 <https://campiselvaggi.noblogs.org/post/2024/11/06/sulla-giornata-del-disertore-a-milano/>

Az ukrajnai frontközeli régiókban sokan azzal a reménnyel fogadták Donald Fredovics visszatérését az elnöki székbe, hogy végre beköszönt a régóta várt béke. Úgy alakult, hogy ez az esemény majdnem egybeesett az első világháború végén, 1918. november 11-én megkötött tűzszünet évfordulójával. „Le a háborúkat szülő rendszerrel! Legyen új világ!” – ezt akarták a különböző országok katonái, akik belefáradtak a világ újrafelosztásáért 4 éven át folyó imperialista mézszárlásba. „Éljen a háború!” – ez pedig azoknak a jobboldali veteránokból álló alakulatoknak a jelszava volt, amelyek aztán Mussolini és Hitler támaszává váltak...

Jelenleg összességében megerősítést nyer az Asszambleja ez évre jósolt leosztása, amely december legvégén jelent meg.³ A republikánus jelölt megválasztásáról adott prognózis beigazolódott. Emellett – teljes egyezésben az említett írással – a békefolyamat a katonatömegeken belüli ellenállás nyomására is napirendre kerül; ez az ellenállás különböző formákat ölt: szökés, sztrájk vagy a felettesek megölése.

Az, hogy „néhány óra alatt véget vetek az Antiterrorista Hadműveletnek”⁴, vagy hogy „akár a kopasz ördöggel is kész vagyok megegyezni”⁵ – mindez már lement Ukrajnában, közismert eredménnyel. Trump kiszámíthatatlansága pedig végképp közhely, úgyhogy még sokáig nyitva marad a kérdés, milyen valós lépéseket tesz majd az ukrán-orosz politikával kapcsolatban. A NATO – amennyire annak főtitkára, Rutte szavaiból kitetszik – azt tervezi, hogy minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy te, kedves olvasó (vagy valamelyik közeli hozzátartozód) a következő évben is olajozottan folytasd érte a harcot, függetlenül az USA új vezetésének terveitől. Annál inkább fontos a háború elleni direkt akció, amelyről az alábbi terjedelmes írásban szólni fogunk.

Idén októberben 9487 bünygyi eljárást indítottak Ukrajnában a csapategység önkényes elhagyásáról és dezertálásról szóló törvénycikkek alapján. Összehasonlításképpen: ugyanezen év januárjában mindössze 3448 ilyen eljárás indult. 2022 februárjától 2024 novemberéig összességében 95.296 eljárást indítottak e törvénycikkek alapján. A kettő közül a súlyosabb törvénycikket tekintve az élenjáró régiók dicsőséglistáját a Zaporozsjei, a Harkovi és a Donyecki területek vezetik. Hogy ez a statisztika miért jelenti csupán a jéghegy csúcsát, arról itt⁶ és itt⁷ lehet tájékozódni, de még a hivatalos adatokból is az derül ki, hogy az elmúlt

3 <https://assembly.org.ua/samyj-temnyj-chas-pered-rassvetom-vzglyad-iz-harkova-na-eshhe-odin-god-okopnoj-voyny/>

4 P. Porosenko 2014-es kijelentése.

5 V. Zelenszkij 2018-as kijelentése.

6 <https://assembly.org.ua/vsyo-treshhit-po-shvam-opaseniya-razvala-front-a-usilivayutsya-s-rostom-dezertirstva-i-busifikaczii/>

7 <https://assembly.org.ua/kak-valitsya-ukrainskij-front-iz-za-razlozheniya-armii-i-chego-stoit-zhdai-dalshe/>

hónap folyamán több dandárra való ember szökött meg (az Ukrán Fegyveres Erők dandárjainak létszáma 3 és 5 ezer ember közé esik). És ez csak arra az esetre vonatkozik, ha a bűnügyi eljárások számát vesszük alapul, miközben egy-egy eljárás egynél több személy ellen is folyhat. *„Minthogy a dezertőrök száma immár meghaladja a 150 ezret, nem maradt más lehetőség, mint dekriminalizálni ezt a bűncselekményt, a hadsereget pedig feloszlatni”* – vonja le a következtetést a Területvédelem 241-es dandárjához tartozó Vlagyimir Bojko újságíró, aki a szökött katonák számát körülbelül 170 ezerre teszi. A „The Economist”, a brit liberális establishment lapja november 7-i cikkében megjegyzi: *„A társadalom, a hadsereg és a politikai vezetés közötti bizalom csődjé közepette Ukrajna minden erejéből azon igyekszik, hogy a harcban elszenvedett veszteségeket behívókkal pótolja, de céljának alig kétharmad részét éri el. Eközben Oroszország toborzással és előnyös szerződésekkel pótolja veszteségeit, anélkül, hogy szüksége lenne a tömeges mozgósításhoz való visszatérésre. Egy magas rangú ukrán katonai parancsnok elismerte, hogy a legrosszabb frontszakaszok némelyikén a harci morál összeomlott. A főparancsnoksághoz tartozó forrásunk becslése szerint majd minden ötödik katonára önkényesen elhagyta hadállását.”* Ez még nagyobb számot is jelenthet Bojko becslésénél.

És miért ne kezdődhetne a forradalmi hagyományok 107 évvel későbbi újjáéledése a fekete-tengeri matrózokkal? A „Doszje Spiona” [„A kém dossziéja”] Telegram-csatorna, amelyet az ukrán titkosszolgálatok valamely tagja üzemeltet, azt állítja, hogy október 28-án ismét katonai önbíráskodásra került sor az Oroszországi Föderáció Fegyveres Erőinél: *„2025.10.25, a Kremjanoje megfigyelőpont (Kurszki terület) körzetében megölték Dmitrij Boriszovics Szelepnyov századost, a 810-es önálló tengerészgyalogos dandár 2-ik gépesített lövészszázalójának (13140-es katonai egység) helyettes parancsnokát. A megfigyelőponton folyó szolgálati értekezlet során a százados szóváltásba került Alekszandr Szergejevics Rjabov közlegénnyel. Utóbbi egy AK-74-ből leadott három fejlövessel megölte Szelepnyovot.”* Orosz oldalról ezt az információt nem erősítették meg, noha az ukrán források már hónapok óta tudósítanak a gyenge harci szellemről ebben az alegységben – többek között arról, hogy tömegesen tagadták meg harcot, amikor nyáron Herszon térségéből Harkov körzetébe dobták át őket. Az „Atyes” Telegram-csatorna, amely a Krímben lévő orosz csapatokat kíséri figyelemmel, október 15-én olyan fotókat közölt, amelyek utalhatnak arra, hová küldik a parancsmegtagadókat: *„Ügynökünk felderítette a Fekete-tengeri flotta járműparkját Szevasztopolban. (...) A járműpark mellett található a szevasztopoli helyőrség katonai börtöne, ahol az úgynevezett »megtagadók« töltik büntetésüket: ők azok a katonák, leginkább a tengerészgyalogság 810-es dandárjából, akik megtagadták a parancsnokság utasításainak végrehajtását és a harcokban való részvételt, miközben továbbra is veszteségeket szenvedtek Kurszk irányában. Ezeket a katonákat »átnevelésre« küldték ennek megfelelő fogvatartási körülmények közé.”* Más ukrán közösségi hírcsatornák szeptember utolsó napjaiban azt közölték, hogy nagyjából 15 tengerészgyalogos ebből a dandárból

önkéntesen otthagya alakulatát a Szudzsa melletti Pljohovo körzetében. Egy hónappal később Szvjatoszlav Golikov Z-blogger⁸ közzétett egy október 27-re datált felvételt, amelyen e dandár 382-es zászlóaljának 7 rohamosztagosa egy csata után parancsmegtagadásba kezdett, és átvezénylést követelt.

Október 29-én köztörvényesek, akiket a vizsgálati fogdákbán toboroztak össze a frontra, és akik aztán elszöktek csapatuktól, kis híján megölték a hatalom egyik képviselőjét a Leningrádi körzetben. Ahogyan a 47news helyi weboldal másnap megírta, a 30 éves Alekszandr Igumenov, a 30 éves Mark Frolov és a 37 éves Vlagyimir Nyikin voltak az érintettek. *„A Hadügyminisztérium felkutatási-körözési csoportjának parancsnoka jelentésében már ismertette a körülményeket: »...a Speciális Hadművelet zónájában végzendő katonai szolgálat teljesítése előtt elrejtőzött, korábban bírósági eljárás alá vont Igumenov felkutatása során felvonultunk a Vszevolozsszki körzetbeli Janyino település Novaja utcájának 11. számú házához...« A munkatársak körültekintően ellenőrizték a lépcsőházat, és a ház előtt kezdtek várni rá. Amikor megjelent, a tiszt és beosztottjai odaugrottak hozzá, de kiderült, hogy Igumenov nincs egyedül. Ketten voltak még vele. Igumenov pisztolyt rántott, a csövet gyakorlatilag a tiszt homlokának szegezte, és konkrétan felvázolta előtte szolgálati kilátásait: vagy eltakarodnak és engedik őket távozni, vagy a Hadügyminisztérium kötelékében néhány zászlóssal és egy tiszttel kevesebb marad. Úgy tűnik, a felkutatási csoport erre nem volt felkészülve. Azaz arra, hogy ilyen helyzetben fegyverhasználatra kerül sor, ráadásul emberölési céllal. A Hadügyminisztérium efféle részlegeiből manapság teljes mértékben hiányzik a civil életben végrehajtott letartóztatással kapcsolatos tapasztalat és jártasság. Ezenkívül a ház előtt járőrelők is voltak. Amint a dokumentumok leírják, a felkutatási csoport – »elkerülendő az áldozatokat a polgári személyek körében« – a követelésbe beleegyezett és visszavonult. Illetve úgy tett, mintha visszavonulna, és rendőrségi erősítést hívott. A Hadügyminisztérium munkatársai körülvették az épületet, felkészülve arra az esetre, ha a háromtagú társaság elkezdene kiugrálni mondjuk az ablakon. A különleges alakulat a megszokott módon hajtotta végre az ostromot. Az ajtót betörték, mindenkit ledöntöttek a lábáról. Kiderült, hogy mindhárman kábítószer befolyása alatt vannak. Ha konkrétan akarjuk kifejezni, akkor idézhetjük rendőrségi beszélgetőtársunk szavait: »Mind a hárman be voltak narkózáva.« Nyilvánvalóan emiatt folytatták a baromkodást a rejtőzködésre használt bérelt lakásban azok után is, hogy találkoztak a felkutatásukra kiküldöttekkel (...) Ma valamennyiükkel elbeszélgetés kezdődött a Katonai Nyomozó Bizottságban kizárólag a BTK 338-as cikkelyének (»dezertálás«) keretein belül.» Mindegyikük többször volt büntetve, főként lopás miatt.*

November 12-én este a 35-ös irányítódandárból (57849-es számú katonai egység a Novoszibirszk melletti Kocsenyovo munkástelepen) fegyver nélkül megszökött 10 szerződéses katona. Az NGS helyi weboldal szerint, *„a Központi Katonai Körzet egész területéről idevezényeltek nagyjából 30 embert, akik korábban*

8 Oroszország oldalán álló háborúpárti blogger.

önkéntesen elhagyták a katonai egységüket különféle, a szolgálattal összefüggésben nem álló okokból". Többségük a Krasznodari körzetből származik. A katonák ezekkel a szavakkal verték szét az egység helyiségét: „ide nézzetek, itt lázadás történik”, és felvették ezt videóra. Taxival távoztak a településről, később valamennyiüket elfogták. Az ASTRA oroszországi pacifista Telegram-csatorna azt írja, hogy a konfliktust megelőzően a szökevények közül egyesek orvosi ellátást követeltek, a lázadást pedig az váltotta ki, hogy vissza akarták küldeni őket a frontra. A csatorna tegnap esti adatai szerint e csapat több mint száz, „önkéntes csapatelhagyó” státuszt viselő tagját végül is elszállították Rosztovba repülővel. *„A gépen más irányból érkezett emberek is ültek. Mintegy 180 ember a gyalogsághoz került, 22-t a légideszantosok vittek el. Most az arcvonalba fogják küldeni őket. Senki nem mond semmit”* – tájékoztatta egy forrás az ASTRA-t.

Az Asszambleja fél évvel ezelőtt azzal a feltételezéssel élt, hogy a szolgálat előli kitérés szubkultúrájának tavaszi felbukkanása Ukrajnában csak a kezdet lehet: hamarosan a front mindkét oldalán a katonák is arról fognak énekelni, hogy nem akarnak harcolni.⁹ Az ASTRA október 14. óta publikál videós anyagokat Vjacseszlav Trutnyev és Dmitrij Osztrovszkij orosz katonáktól, akik rapszámokat írnak a parancsnokság és az FSZB önkényeskedéseiről, a hullahegyekről, a rokonoknak címzett fenyegetésekről stb. November 6-án például kijött a „Rendszeren kívül” című számuk, amelyben ezek a szavak hangzanak el: *„Sz..rok én rá, hogy dezertőrnek minősülök, nem vesztettem el az arcom. Odab...szunk a parancsnokoknak, segítünk az anyáknak.”* Anasztaszija Csumakova, aki közvetlenül a nagy háború kitörése után hozta létre a csatornát, ezt tartja az első efféle leleplező műalkotásnak a háború kitörése óta.

Trutnyev és Osztrovszkij a 132-es gépesített lövészdandár 109-es ezredének 3-as rajában (34494-es katonai egység) szolgáltak. Az ezred még nyáron súlyos veszteségeket szenvedett a Toreck környéki harcokban. Azután tették le a fegyvert és szöktek meg, hogy a „Prokop” néven ismert részeg rajvezető azt a parancsot adta, hogy éjjel egy új pontra nyomuljanak előre az aknamezőn keresztül. *„Két bajtársunkhoz, akik megtagadták a feladat végrehajtását – hogy az aknamezőn át nyomuljanak előre – ugyanez a Prokop bombát vágott, a srácokból »kétszáz» lett.”*¹⁰ *Seregbeli nevük Boszjak és Grim volt.* Amint az ASTRA-nak elmondták, idén májusban szerződtek a Hadügyminisztériummal fenyegetések hatására, nem sokkal a börtönből való szabadulásuk előtt. Vjacseszlav azt meséli, hogy az Oroszországi Föderáció Büntető Törvénykönyvének 228-as és 166-os cikkelye alapján ítélték 8 évre, büntetését az Altáji körzet 10-es számú Javítótelepén töltötte. Dmitrij az Irkutszki terület 19-es Javítótelepén ült a 228-as törvénycikk alapján. *„Amikor idejöttünk, mindenütt őriztek minket. Zagradotrijadok”*¹¹

⁹ <https://assembly.org.ua/rozysk-dezertirov-i-uklonistov-szch-kak-novyj-trend-cto-govoryat-o-sozdanii-voennoj-policii-v-ukraine/>

¹⁰ Meghaltak (katonai zsargon).

¹¹ A visszavonulást feltartóztató osztagok.

vannak, úgy viszonyulnak az emberekhez, mint a barmokhoz. Idióta küldetések, amelyekről aligha térsz vissza, és hogyha nem tesszük meg ezt a lépést, akkor most már nem csinálnánk semmilyen felvételt. Olyan parancsok voltak... Szimplán húsnak tekintettek minket, az embereket a halálba küldték – jelentik ki a szökevények. – Lehet, hogy valaki észhez tér és nem jön ide, mert itt nincs mit csinálni, itt a sajátjaid vernek át.” Nem tudni, jelenleg hol tartózkodnak.

Az „Igyitye leszom” [„Menjete az erdőn át”] kollektíva, amely oroszországiaknak segít elkerülni a háborúban való részvételt, október 16-án azt írta, hogy kétéves tevékenysége rekordteljesítményét érte el: egy nap alatt öt dezertőrt juttatott ki az országból. Egyikük ezt mesélte: „2024 áprilisában írtam alá a szerződést. Volcsanszkba mentünk fejadagok nélkül, térkép nélkül, kapcsolattartási lehetőségek nélkül. Amint bevonultunk, egyből szórni kezdtek minket »Grad« rakétákkal. Miközben a temetőn át futottunk, egy drón pontosan a lábam alá dobott le egy gránátot. Várni kezdtem az evakuációra (ami nem volt), nem hoznak nekünk semmit, víz nincs. A combomban egy nagy lyuk tátong, a térdemben és az ágyékomban repeszek. Beszúrtak nekem egy fájdalomcsillapítót, és menni kellett. Másfél hónapot töltöttem a kórházban, ahol teleinjekcióztak antibiotikumokkal, a sebész azt mondta, hogy szabadság nem jár nekem. Attól telt be a pohár, hogy a parancsnokok elkezdtek válogatás nélkül mindenkit a frontra küldeni, tökmindegy, hogy mankóval jársz-e vagy sem. A parancsnoki kar többsége csak úgy vedeli a piát. Én nem vagyok gyilkos. Igen, volt egy ballépésem, amiért le is ültettek, de megjavultam (a családom állítása szerint), és nem akarok többé ebbe a pokolba kerülni, nincs ebben a háborúban semmi jó, és általában semelyik háborúban sem, kérem, segítsetek, én valóban reménykedem a ti projektetekben.” A szervezet összesen több mint ezer embernek segített abban, hogy otthagyják az orosz hadsereget, és több mint 500-nak abban, hogy menedéket találjanak a FÁK országaiban. Mindehhez hozzáfűzzük a szervezet aktivistáinak november 5-i általános beszámolóját a dezertőröket érintő dolgokról. Hogy ez mennyire alkalmazható az ukrán reáliákra, azt ítéljétek meg magatok:

„Univerzális tanácsok nincsenek, minden egyénre szabott, de vannak olyan elemi dolgok, amelyeket meg kell érteni. A sikeres elrejtőzés érdekében a lakóhelyet más régióba kell áthelyezni, olyanba, amely nem áll kapcsolatban sem a regisztrált lakóhellyel, sem egy korábbi lakóhellyel, sem a rokonokkal vagy közeli barátokkal. Érdemes elkerülni az olyan nagyvárosokat mint Moszkva, Pétervár és Nyiznyij Novgorod, minthogy ezekben arcfelismerő rendszer működik. És kerülni kell az Ukrajnával határos régiókat: ott különleges helyzet és különleges állapotok vannak. A SIM-kártyától meg kell szabadulni. És szerezned kell egy másikat, amely nincs összekötve a személyi igazolványoddal. Kommunikálni csak védett csatornákon keresztül szabad (DLG, Signal, Element). Az internetre csak VPN-en keresztül szabad csatlakozni (mindkét félnek – neked és annak is, akivel kommunikálsz). Semmiféle aktivitás a közösségi médiában. Kerülni kell a közlekedési csomópontokat, és csak olyan tömegközlekedést használni, ahol nem kéri el a papírokat.

Míg korábban többségében a mozgósítottak fordultak hozzánk, úgy jelenleg jóval több megkeresést kapunk önkéntesektől. Várakozásaik eltértek a valóságtól, az élet drágábbnak bizonyult akármennyi pénznél. Számos katonai káder van, akik felismerték, hogy a háborúnak nem lesz egyhamar vége, és nem fogják tudni csendben meghúzni magukat, amíg befejeződik. Belőlük is több lett. Az önkénteseknél a szökés fő oka valószínűleg az elképzelt kép és a valóság közötti különbség: egyeseknek nem fizetik tovább a bérét, mások valamilyen bejegyzett szakképesítéssel indulnak útnak, aztán egész más pozícióba helyezik őket. Összességében: az emberek bizonyos elképzelésekkel mennek a háborúba, a valóságban viszont semmi egyebet nem látnak ott mint halált, mocskot és az emberi méltóság sárba tiprását. Az állam pedig nem nyújt semmiféle törvényes kiutat ebből a helyzetből: vagy súlyos „háromszázas”¹² leszél sérült végtagokkal, vagy pedig „kétszázas”. A további lehetőségek: dezertálsz, vagy megadod magad és hadifogoly leszel. Sokan választják a dezertálást. A szökésnek nincs semmilyen univerzális módszere. Minden eset egyedi, amely számos tényező függvénye: katonai egységről van-e szó, megszállt területen vagy-e, esetleg egy kórházban tartózkodsz-e, jelen van-e a korrupció az egységnél, milyen a viszonyod a kollektívához. De megint csak van egy alapvető tanács: sose vigyél magaddal fegyvert. Egy embert nem olyan borzasztó elveszíteni, mint egy fegyvert, amelyért valakinek felelnie kell. Meg kell szabadulni minden katonai ruházattól, még azoktól a ruhadaraboktól is, amelyekről úgy tűnik, nem keltenek feltűnést, illetve kényelmesekek, még a kesztyűt is beleértve. Máskülönben a katonai rendőrség ki fog szúrni. A lehető leggyorsabban el kell hagyni azt a régiót, ahonnan megszöktél. Legjobb ezt már az első néhány nap folyamán megtenni. Két napod van addig, amíg önkényes csapatelhagyónak minősítenek.

Ha az a kérdés, hogy kik szöknek meg a leggyakrabban, úgy ezek Pétervár és Moszkva lakói. Ezekben a városokban több információ áll rendelkezésre, az emberek könnyebben megtalálják minket. De a földrajzi kiterjedtség nagyon nagy, sokan vannak a nemzetiségi köztársaságokból, például Baskortosztánból. Számos dezertőr a Primorjei, Krasznojarszki és Habarovszki körzetből származik. Mosztanában természetesen sokan lettek a Kurszki körzetből is. Ha Oroszországban maradsz, további súlyos korlátozások vannak. Például csakis feketén szabad dolgozni. Ha az ember családost, akkor a házastársnak is ilyen munkára kell átállnia. A gyerekeket nem szabad iskolába vagy óvodába vinni – a gyerek révén kiszűrhetővá válsz. Semmilyen állami szolgáltatást nem szabad igénybe venni, ahogyan banki szolgáltatásokat sem – csakis készpénzt szabad használni. A tömegközlekedésből csak azt szabad használni, amelyhez nem kell személyi igazolvány – a légi- és vasúti közlekedés hozzáférhetetlen.

Ha szövetségi körözést adnak ki ellened, akkor még autóval is csak óvatosan szabad közlekedni: a dokumentumok ellenőrzése során letartóztathat a közlekedésellenőrzés. Akit elkaptak azok közül, akik önkényesen elhagyták a csapategységüket, azt visszaviszik a hadparancsnokságra. A parancsnokságról pedig ismét a frontra,

12 Sebesült (katonai zsargon).

de immár a rohamcsapatokhoz. Még különleges osztagok is vannak, például a „Storm V”, amelyeket az úgynevezett ötszázasokkal¹³ töltenek fel. Ilyen helyzetben csak egy út marad: újból dezertálni.”

Régen nem írtunk már a Szlobozsanscsina és a Donbassz határán zajló eseményekről. Az ASTRA november 9-i posztja arról szól, hogyan számolt be egy szökött orosz katona az alosztágában történt agyonlövésekről és a zagrado-trjadokról. Október végén jelent meg a Telegram-csatornákon a „Morjak” nevet viselő harcos felhívása, amelyben az 19-ik tankezdredben (12322-es katonai egység) történt „lenullázásról” beszél. Szavai szerint a „Pionyernek” nevezett ezredparancsnok parancsba adta hét katonatársa – „Elvis”, „Prok”, „Mali”, „Dolomit”, „Gorilla”, „Maszjanya” és „Hammer” – kivégzését, mert előbbiek megtagadták a harci feladat végrehajtását. Az agyonlövést a „Fenyics”, „Szkazka” és „Nyikel” nevet viselő katonák hajtották végre. Az ASTRA kiderítette, hogy a videón a 39 éves Vitalij Gyegtyarenko látható. A bejegyzés közzététele után a katonai rendőrség letartóztatta őt Omszkban:

„A katonai rendőrség munkatársainak egyike – Sztanyiszlav Dubrovin – az ASTRA-val közölte, hogy Gyegtyarenkót már elszállították az 12322-es katonai egységhez Kremennájában (Luganszki körzet). Az arról szóló kérdésre, hogy a férfi miért nem elérhető, azt válaszolta, hogy telefont csak tisztek használhatnak, és egyébként sem elérhető ott a telefonhálózat. A 19-ik ezred egyik katonájának szavai szerint Dubrovin és társa az ezred úgynevezett »körözési csoportjához« tartozik, amely az egységet önkényesen elhagyók felkutatását végzi.

Két katona, akik szintén elhagyták a hadműveletek zónáját, az anonimitás feltételével megerősítették az ASTRA-nak az 19-ik ezredben történt agyonlövésekről és az ottani zagrado-trjadokról szóló információt. Egyikük személyesen ismerte az összes meggyilkoltat. Azt állítják, hogy „Pionyer” ezredparancsnok – egyes adatok szerint ő Jevgenyij Ladnov alezredes Juzsnouralszkból – nem csupán zagrado-trjadokat állított fel, hanem maga is a lába alá lőtt azoknak, akik megtagadták a katonai feladat végrehajtását. A feladatból visszatért sebesülteket és sérülteket „Urálokon”¹⁴ küldte vissza. Azokra, akik ezt megtagadták, géppuskából nyitottak tüzet.

A legrosszabbul a „megtagadók” és az italozők jártak. Őket „Pionyer” páncélzat, sisak és géppuska nélkül küldte ki a harcmezőre, kihozni a holttesteket. A katonák e kategóriáját télen parancsra levetkőztetve egy gödörbe ültették és hideg vízzel locsolták, amitől sokan szereztek fagyási sérüléseket és tüdőgyulladást.

A beszélgetésben résztvevők egyike elmesélte az ASTRA-nak, hogy a videóban említett „Nyikel” nevű harcos személyesen vezette őt gépfegyverrel, a géppuskát a mellének szegezte, és megkérdezte: „Készen állsz most meghalni?” A férfi azt állítja, hogy csak az ő rajából legalább 10 ember szökött meg. „Az ezredből pedig nagyon

13 Dezertőrök vagy szolgálatmegtagadók (katonai zsargon).

14 Katonai teherautó.

sokan szöknek, mert egyszerűen a vágóhídra küldtek minket. És maga az ezredparancsnok mondta: »Nem élitek túl!« – meséli.

A katona azután szökött meg, hogy másodszor is megsebesült, miközben őt és társait géppuskával fenyegetve vitték egy feladat végrehajtására. Az erdőn keresztül kellett menekülniük. Mikor Oroszországba jutott, egy barátjától megtudta, hogy áthelyezték egy rohamrajba és „le akarják nullázni”, minthogy szemtanúja volt a kivégzéseknek és a zagradotrijadoknak.

Mindeközben – beszélgetőtársaink állítása szerint – a rokonok panaszait követően az ezredhez többször is ellenőrök érkeztek, de ennek idejére „Pionyer” eltűnt egy harci feladat végrehajtására, és csak azután került elő, hogy az ellenőrök elmentek. A parancsnok beosztottjai „félnek kinyitni a szájukat”, mert tudják, milyen következmények várnak rájuk, mesélik a katonák.”

Ez az ezredparancsnok már nincs az élők soraiban. Ahogyan a Juzsnouralszki városi körzet adminisztrációja nekrológjában közli, Ladnov november 10-én Kremennij mellett tüzéségi tűz következtében meghalt. Tegnapra tűzték ki a búcsúztatóját a helyi kultúrházban.

Az idén ősszel íródott többi anyagunkkal összevetve a kollektív és szervezett dezertálás szerepe nyilvánvalóan megnőtt. Mégse áltassuk magunkat azzal, hogy ez már egy forradalmi helyzet. A forradalomhoz nem elég, hogy a fent lévők ne tudjanak a régi módon kormányozni, a lent lévők pedig ne akarjanak így élni – kell még egy elképzelés is arról, hogy ezt a társadalmat át lehet építeni új alapokon, miközben a közvélemény mind Ukrajnában, mind Oroszországban egyelőre arra összpontosít, hogy mi zajlik a tengeren túl. Úgy tűnik, hogy csak az azzal kapcsolatos remények összeomlása, hogy a politikusok hamarosan mindenről megegyeznek, képes utat nyitni a forradalmi alternatíva iránti tömeges érdeklődésnek.

EGY ELRABOLT FÉRFI ELMESÉLTE, HOGYAN TUDOTT ELMENEKÜLNI EGY HARKOVI TCK-BÓL¹, FELVÁGVA AZ EREIT²

2025. január 27.

Fénykép a szerzőtől. A szöveggel együtt tette közzé január 19-én az „Uklonyiszt. ua” [„Szolgálat elől kitérő.ua”] Telegram-csatorna, ahová egy feliratkozó küldte el ezt a történetet. Az Asszambleja az anyagok kölcsönös átvételének keretében teszi közzé, jelentéktelen technikai módosításokat követően. Van egy másik történet is³ érfelvágásról azok után, hogy az illetőt letartóztatták a határőrök, amikor megpróbált Dnyepriból [Dnyipróból] eljutni Uzsgorodba [Ungvárra].

* * *

Harkovból Bogoduhov városa felé autóztam. Van ott az úton egy ellenőrzőpont Makszimovkában, amelyet nagyon macerás elkerülni. Az ellenőrzőponton a papírjaimat ellenőrizve a zsernyák beüti az adataimat, és mondja, hogy körözés alatt állok, majd kezd megfőzni: „fel kell hívni a TCK-t, és magyarázatot adni”,

1 Hadállomány-feltöltési központ.

2 <https://assembly.org.ua/pohishhennyj-rasskazal-kak-smog-spastis-iz-tczk-v-harkove-vskryv-sebe-veny-foto/>

3 https://t.me/ukhylyant_ua/5926

„egyébként mindjárt itt lesznek”. Mondom neki, hogy holnap magam megyek a TCK-ba, és kérdem, amúgy le vagyok-e tartóztatva, a zsernyák azt mondja, „nincs letartóztatva”, erre én rálépek a gázpedálra.

Gyorsan hajtottam, és egy idő után észrevettem magam mögött a villogót. Felfogom, hogy értem jönnek, az adrenalin veszettül dübörögni kezd bennem, de sikerül tartanom a távolságot, hogy ne érjenek utol. Aztán a városba behajtva rájövök, hogy a városban nem fogok tudni meglógni előlük, plusz üldözés után a rendőrök igen sokszor szeretik kiszállítani az embert a kocsiból, és durván összerugdosni. Végül is megálltam, ők fogadtak, letartóztatási jegyzőkönyvet nem állítottak ki. Mikor kértem, hogy állítsák ki, azt felelték: „igen-igen, meglesz, szállj be a kocsiba”, én nem mozdulok, erre odajönnek és a hónom alá nyúlnak, világos számomra, hogy úgyis bepakolnak önkényesen (volt már ilyen tapasztalatom).

Ezután a zsaruk a TCK-ba vittek, elvettek tőlem mindent, köztük a papírjaimat és a kulcscsomómat is. Kihívtak egy operatív csoportot, hogy mindenféle jegyzőkönyveket állítsanak ki rólam, összesen volt ott vagy 5 rendőr és 5 TCK-s. A 122-2-es törvénycikkre hivatkozva elvették a jogosítványomat, az egyik TCK-s írt valami pénzbírságról szóló jegyzőkönyvet, eszerint pár nap múlva meg kell jelennem, és megvizsgálja az ügyemet, majd hozzátette: „ha bevonulsz a seregbe, nem lesz bírság”. Ezután kivittek az utcára, beültettek egy kocsiba 4 TCK-s társaságában, és Harkovba vittek. Több mint egy órán át utaztunk, közben beszélgettem kicsit ezekkel a TCK-sokkal. Ezek ostoba NPC-k⁴ kritikus gondolkodás nélkül, olyanok, akik a Telemaratont nézik, és Telemaratonszintű propagandajelszavakat bőfőgnek vissza. Sikerült kideríteni, hogy abban a TCK-ban, ahová visznek, ketten felvágják az ereiket és sikeresen átkerültek az elmegyógyintézetbe, valaki pedig átmászott a drótkerítésen, letakarva azt a dzsekijével.

Nos, végül megérkeztünk valami udvarba szögesdróttal és áteresztőponttal. Itt átültettek egy másik kocsiba, és most már civil ruhások vittek tovább, de hogy hová, azt nem mondták meg. Röhögcséltek, és arra célozgattak, hogy hadgyakorlatra megyünk, meg kérdezgettek, hogy félek-e, ha a közelemben lőnek. Ismét valami TCK-ba vittek, vagy csak egy sima pincébe, én ezt már nem tudtam. Ez egy nagyobb épület volt, benne nagy hangár sok európai rendszámú katonai autóval. Bevittek az óvóhelyre a pincében. Ott maradtam egy TCK-ssal, az ajtók zárva, megmutatta, hol a zuhanyzó, a vécé, az ebédlő, és mondja: „most intézz el minden szükségességet, azután lemegyünk, és reggelig nem engedlek ki”. Lementünk. Volt ott egy óvóhely, egy fegyverraktár, fegyverolaj-szag terjengett, jól felismerhető, sajátos szaga van. Ebben a pincében két, csövesnek kinéző férfi aludt. Elbeszélgettem velük, mondták, hogy őket is ma pakolták be a mikrobuszba, és

4 Nem-játszó szereplő, azaz a program által irányított karakter. (Az Asszambleja megjegyzése.)

most engedelmesen várják a holnapi VLK-t⁵. Nem pánikoltak, egyszerűen várták a sorsukat. Mondták, hogy feküdjek le aludni, aztán holnap reggel megyünk a VLK-ra.

Erre az eshetőségre tartottam magamnál két kést (ezeket elvették tőlem), egy zsilettpengét a tárcámban, amit szintén elvettek, de nem vették észre benne a pengét, és volt még egy pengém a dzsekibe varrva, amit szerencsére nem fedeztek fel. Kivettem a pengét, kettétörtem, aztán az egyik felét újból kettétörtem, így lett három pengedarabom. Az egyiket elrejtettem a dzseki belsejében oly módon, hogy kivágtam a belső zsebet, és a részbe bedobtam a pengedarabot. A második darabot a cipőbetétem alá rejtettem, arra az esetre, ha váratlanul megzavarnának az érfelvágásban, vagy ha nem lenne elég lelki erőm normálisan felvágni magam, és elvinnék a pengét: hogy legyen még egy esélyem végigcsinálni a dolgot.

Nos, a pillanat elérkezett, ideje felvágni az ereim. Sokáig érleltem magamban az elhatározást, és meglepő módon nem is volt ijesztő, fájdalmas sem volt egyáltalán. Az egyetlen mozzanat, ami rám hozta a rémületet, az volt, amikor elvágtam a bőrt: ez az alkarom meg van feszülve, és nagyon szélesre nyílik (elég ijesztően néz ki), a vér gyengén folydogál, elkezdem mélyebbre vágni a karom, mélyítem a sebet, és végül sikerült stabil vérzést előidézni. Na, gondolom magamban, most itt az idő, megyek a TCK-shoz, aki ül az asztalnál a számítógép előtt, amely a cellák kameraképét mutatja. Arra gondolok, hogy hülyeség lenne azt mondani: „hívd a mentőket”, ehelyett kérem, hogy adja vissza a telefonom, csupán azért, hogy felfigyeljen rám. Ő rám néz, és annyit mond: „nem”. Le se sz...rta, hogy felvágtam az ereim. Elszégyelltem magam, és visszamentem az ágyamhoz, miközben arra gondoltam: „a p...csába, talán nem eléggé vágtam fel magam, vagy már leírtak, és biológiai hulladékként fognak hasznosítani”.

Nem láttam más opciót, mint hogy még jobban felvágjam az ereim, és folytattam a sebek mélyítését meg új sebek ejtését, a vér még erősebben folyt, összevézreztem a padlót, és ekkor valahonnét felbukkan még egy TCK-s, valamelyik szomszédos helyiségben aludtak. Észrevesz engem, és elkezd ordítani: „B...ssza meg, felvágta az ereit, ébresztő, riadó!” Elsőként az a fickó rohant oda, aki az asztalnál ült, és én rájöttem, hogy nem arról volt szó, hogy sz...rt rám, amikor korábban odamentem hozzá, hanem szimplán nem vette észre, hogy felvágtam az ereim, talán rossz a látása. Összeverődött egy csapatnyi TCK-s, pánikolnak, rohagnak fel-alá, közelítenek hozzám, én meg a drámai hatás fokozása kedvéért azt mondom: „húzzatok a közelemből a f...szba”. Körbevesznek, karon ragadnak, én kitépem magam. Néhányszor belerúgok az ágyba, az egyik erre fenyegetni kezd, hogy mindjárt hozzáb...sz pófával a betonhoz, én azt felelem: „sz...rok rá, csináld”. A vége az lesz, hogy lefogják a karom, én már nem állok ellen, rám raktak egy érleszorítót, és bekötözték a karom. A legfájdalmasabb az érleszorító volt a karon 5-7 perc elteltével, ettől egészen sz...rul lettem.

5 Egészségügyi vizsgálatot a katonarovosi bizottságon.

Aztán megérkeztek a zsaruk és a mentők, elkezdtek faggatni. A mentőorvosnő finoman utalt rá, hogy azt kell mondani: „öngyilkos akarok lenni”. Így is tettem. A zsaruk és a mentősök felírták az adataimat, valami papírt aláírtam a rendőröknek, aztán beraktak a mentőautóba, és rendőri kísérettel a mentő bevitt a kórházba. A kórházban a doktornő azt mondta, hogy beraknak az elmeógyógyintézetbe, ő átérzi a helyzetem, és ellenzi ezt a TCK-s g...cizést. Azt mondja: „ügyes voltál, kész, most már szabad vagy, fekédj be az elmeógyógyintézetbe, ott meg fognak hallgatni, mondd, amit kell, és lógj meg a háború elől”. Azután a kórházban összevarrt a traumatológus, és azt mondta: „Lehet menni az elmeógyógyintézetbe, de minek neked ezek az öngyilkosságról szóló feljegyzések? De ha akarod, beutalunk. A másik lehetőség: amikor összevarrtunk, menj, amerre akarsz, de kerüld el a kórházi kamerákat.” Kicsivel éjjel 3 után jöttem ki a kórházból, vártam hajnali 5-ig, akkor taxit hívtam, és sikeresen hazajutottam.

SOLIDARITY WITH
DESERTERS, SABOTEURS
AND WAR RESISTERS!

SOLIDARITU S DEZERTÉRY,
SABOTÉRY A ODPŮRČÍ VÁLKY!

Солидарность с
А дезертирами, саботажниками
и противниками войны!

AME

ANTI-MILITARIST INITIATIVE
ANTIMILITARISTICKÁ INICIATIVA

